

Книга Даниїла - Номер сто тридцять два

Розкриття пророчого значення другого випробування: розуміння образу звіра та часу запечатання 144 000

Jeff Pippenger
2024-03-12

У попередніх статтях ми присвятили час визначенню пророчих характеристик другого випробування з трьох, представлених трьома ангелами. Кожен ангел представляє певне випробування, а друге випробування представлено як візуальне випробування. Ми визначили всіх трьох ангелів, а їхні відповідні випробування також наведені в першому розділі книги Даниїла, де друге з трьох випробувань ґрунтувалося на зовнішньому вигляді Даниїла та трьох юнаків після того, як вони дотримувалися вегетаріанського раціону замість вавилонського. Ще однією характеристикою другого випробування є те, що його часто зображають як поєднання Церкви й Держави.

Усі три ангели та їхні відповідні випробування ідентифікуються в падінні Вавилону Німрода в одинадцятому розділі Книги Буття. Три випробування там представлені трьома випадками вживання виразу «go to» у віршах третьому, четвертому та сьомому. Другий вираз «go to» у четвертому вірші позначає випробування другого ангела.

І вони сказали: Ходімо, збудуймо собі місто і башту, вершина якої сягатиме неба; і зробимо собі ім'я, щоб не розפורшилися по поверхні всієї землі. Буття 11:4.

Місто символізує державу, а вежа символізує церкву. Вони також прагнули певного характеру, що виявлялося в їхньому бажанні зробити собі ім'я. У другому випробуванні характер часто проявляється, і це відбувається на тлі протилежного характеру, як це показано на прикладі Каїна й Авеля, мудрих і нерозумних дів, або в другому випробуванні Даниїла, у зовнішньому вигляді тих, хто їв вавилонську їжу, на протигагу тим, хто їв бобові.

Випробуй, благаю тебе, рабів твоїх на десять днів; нехай нам дають овочі їсти та воду пити. Тоді нехай перед тобою подивляться на наші обличчя і на обличчя юнаків, що їдять царські страви; і як побачиш, так і вчини з рабами твоїми. Тож він погодився з ними в цій справі й випробував їх десять днів. А наприкінці десяти днів їхні обличчя були гарнішими й повнішими тілом, ніж у всіх юнаків, які їли царські страви. Даниїл 2:12-15.

В історії міллеритів випробування другого ангела виявило дві групи поклонників. Та група, що не пройшла випробування, стала дочками Риму; інша група — це вірні, які продовжують іти за зростаючим світлом. Дочки Риму відображають пророчі риси матері, а матери, дочками якої вони стали, визначена як матери блудниць. У пророчому значенні блудниця — це церква, що вступає в союз із державою, що і є образом папства.

Перший із трьох ангелів у чотирнадцятому розділі Об'явлення має всі три випробування кожного з трьох ангелів, як і перший розділ книги Даниїла. У дванадцятому розділі книги Даниїла також окреслено трьохетапний процес випробування, тож трьохетапний процес випробування є і на початку, і в кінці книги Даниїла.

Багато хто очистяться, вибіляться й будуть випробувані; але безбожні чинитимуть безбожно: і ніхто з безбожних не зрозуміє; але мудрі зрозуміють. Даниїла 12:10.

Перше випробування в дванадцятому вірші — це очищення, яке відбувається у дворі святині, де приноситься в жертву агнець і грішникові зараховується виправдання. Друге випробування в дванадцятому вірші — бути вибіленим, що представлено Святим місцем у святині, яке символізує дарування віруючому освячення. Третій крок — бути випробуваним, що представляє суд у Святому Святих, де Божий народ запечатується, і звершується прославлення. Дві категорії поклонників представлені нечестивими, які не розуміють, і мудрими, які розуміють.

Друге випробування, яке багато разів зустрічається у Святому Слові, є видимим випробуванням, у якому виявляються два класи поклонників і символізується поєднання Церкви й Держави. Не менш важливо, що характерною ознакою другого випробування є те, що воно передує третьому, а третє випробування означає суд. Проте є важливе застереження щодо суду третього випробування, адже кожне з трьох випробувань передбачає суд, але перші два випробування відбуваються в такому історичному періоді, коли розвиток характеру ще можливий. Третє випробування відрізняється тим, що є пророчим лакмусовим папірцем, який просто визначає, до якого класу поклонників ви належали після двох попередніх етапів процесу випробування.

У період запечатування ста сорока чотирьох тисяч, який почався 11 вересня 2001 року і закінчиться впровадженням недільного закону в Сполучених Штатах, є три випробування. Перше випробування було тоді, коли ангел зійшов 11 вересня 2001 року, і, подібно до зшестя ангела в мілеритській історії 11 серпня 1840 року, це випробування стосується харчування. У першому розділі книги Даниїла першим випробуванням було те, що Даниїл постановив у своєму серці не їсти царської їжі. Коли Святий Дух зійшов під час хрещення Христа, і Він потім постив сорок днів, Його першим випробуванням було питання їжі.

Третім і останнім випробуванням у час запечатування ста сорока чотирьох тисяч є недільний закон. Тоді всі, хто розуміє вимоги суботи сьомого дня і обирає поклонятися в день сонця, отримають знак звіра і загинуть навіки. Після трьох років, у першому розділі книги Даниїла, Даниїла та трьох мужів привели перед Навуходносора (символ недільного закону), щоб судити їх за їхнім навчанням за попередні три роки. Коли Отець і Син зійшли в історії про бунт Німрода на третє «ходімо», це було для того, щоб змішати їхню мову і розсіяти їх. Третє випробування — це лакмусовий папірець, який розділяє дві групи навіки.

І притча про кукіль, і притча про невід ясно навчають, що немає такого часу, коли всі нечестиві повернуться до Бога. Пшениця й кукіль ростуть разом аж до жнив. Добру й погану рибу разом витягують на берег для остаточного відділення.

"Ще раз ці притчі навчають, що після суду не буде часу благодаті. Коли праця благовістя буде завершена, відразу настає розділення між добрими і злими, і доля кожного класу назавжди визначена." Наочні уроки Христа, 123.

Час запечатування ста сорока чотирьох тисяч закінчується з введенням недільного закону, що незабаром настане, а між тим третім випробуванням і першим, що прийшло 11 вересня 2001 року, на Лаодикійський адвентизм приходять друге випробування. Немає "випробувального часу після суду", бо тоді діло Євангелія для ста сорока чотирьох тисяч завершується.

Сестра Вайт у кількох місцях навчає, що якщо ми не пройдемо перше випробування, то не зможемо пройти друге, а без успішного проходження другого ми виявимо свою невдачу на третьому, лакмусовому, випробуванні.

Мені знову було вказано на проголошення першого пришествя Христа. Іван був посланий у душі та силі Іллі, щоб приготувати шлях для Ісуса. Ті, хто відкинув свідчення Івана, не отримали користі від вчення Ісуса. Їхній опір вістці, що провіщала Його пришествя, поставив їх у становище, де вони не могли легко прийняти найпереконливіші докази того, що Він є Месією. Сатана спонукав тих, хто відкинув вістку Івана, піти ще далі — відкинути й розіп'яти Христа. Чинячи так, вони поставили себе в становище, де не могли прийняти благословення в день П'ятидесятниці, яке показало б їм шлях до небесного святилища. Роздерття завіси храму показало, що юдейські жертви й обряди більше не будуть прийняті. Велика Жертва була принесена і прийнята, а Святий Дух, що зійшов у день П'ятидесятниці, переніс думки учнів від земного святилища до небесного, куди Ісус увійшов із Своєю власною кров'ю, щоб вилити на Своїх учнів благословення Його спокути. Але юдеї залишилися в повній темряві. Вони втратили все світло, яке могли б мати щодо плану спасіння, і все ще поклалися на свої марні жертви та приношення. Небесне святилище посіло місце земного, однак вони не знали про цю зміну. Отже, вони не могли отримати користі від посередництва Христа у Святому місці.

Багато хто з жахом дивиться на дії юдеїв, які відкинули й розіп'яли Христа; і, читаючи історію ганебного знуцання над Ним, вони думають, що люблять Його і що не відреклися б від Нього, як Петро, і не розіп'яли б Його, як юдеї. Але Бог, що читає серця всіх, випробував ту любов до Ісуса, яку вони заявляли, що відчують. Усе небо з найглибшим інтересом спостерігало за прийняттям першої ангельської вістки. Та багато хто, заявляючи, що любить Ісуса, і проливаючи сльози, читаючи оповідь про хрест, глузували з доброї звістки про Його пришествя. Замість того щоб прийняти цю вістку з радістю, вони оголосили її оманною. Вони зненавиділи тих, хто любив Його пришествя, і вигнали їх із церков. Ті, що відкинули першу вістку, не могли отримати користі від другої; так само не принесло їм користі й опівнічний крик, який мав приготувати їх увійти з Ісусом вірою у Святе святих небесної святині. І, відкинувши дві попередні вістки, вони так затемнили своє розуміння, що не бачать жодного світла в третій ангельській вістці, яка показує шлях у Святе святих. Я бачила, що так само, як юдеї розіп'яли Ісуса, так і номінальні церкви розіп'яли ці вістки, і тому вони не знають шляху

у Святе святих і не можуть скористатися заступництвом Ісуса там. Подібно до юдеїв, які приносили свої марні жертви, вони підносять свої марні молитви до відділення, яке Ісус полишив; і Сатана, задоволений цією оманною, набирає релігійного вигляду і спрямовує думки цих так званих християн до себе, діючи своєю силою, своїми знаменнями та оманливими чудесами, щоб міцніше втягнути їх у свої тенета.

Якщо ми не приймемо попереджувальне послання, представлене 11 вересня 2001 року, то, за умови, що ми ще будемо живі, ми неодмінно підкоримося недільному закону, коли його запровадять. З огляду на це, випробування, у якому ми визначаємо нашу вічну долю, і випробування, яке ми маємо пройти перш ніж нас запечатають під час недільного закону, тобто випробування, яке ми маємо пройти до закриття часу випробування, є другим випробуванням, і це випробування образу звіра.

Господь ясно показав мені, що образ звіра сформується перед тим, як закінчиться час випробування; бо він має стати великим випробуванням для Божого народу, через яке буде вирішено їхню вічну долю. Ваша позиція — така плутанина суперечностей, що вона введе в оману лише небагатьох.

У 13-му розділі Об'явлення ця тема ясно представлена; [Об'явлення 13:11-17, цитовано].

"Це випробування, яке Божий народ має пройти, перш ніж його буде запечатано. Усі, хто довів свою вірність Богові, дотримуючись Його закону і відмовляючись приймати фальшиву суботу, стануть під прапор Господа Бога Єгови і отримають печатку живого Бога. Ті, хто зречеться істини небесного походження і прийме недільну суботу, отримають знак звіра." Manuscript Releases, том 15, 15.

Друге випробування у час запечатування ста сорока чотирьох тисяч — це пророче видиме випробування. Воно вимагає розпізнання формування образу звіра у Сполучених Штатах Америки, і це випробування може бути відкрите лише через Боже пророче Слово. Більше того, Боже пророче Слово зрозуміють лише ті, хто вирішать споживати вістку пізнього дощу, яка представлена як методологія «рядок на рядок». Якщо ми відмовимося споживати вістку, яка в руці сильного ангела з вісімнадцятого розділу Об'явлення, коли він сходить, ми не матимемо здатності розпізнати формування образу звіра.

Щоб з'ясувати вістку, що в руці ангела, потрібно, щоб дослідник пророцтв бачив, що ангел має в руці вістку. Коли сходить могутній ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення, у вірші не зазначено нічого в його руці, але методологія «рядок на рядок» на підставі кількох свідків підтверджує, що в руці ангелів, які сходять, завжди є вістка. Ті, хто відкидає методологію «рядок на рядок», сліпі до вістки, яка свідчить про те, що образ звіра формується у Сполучених Штатах. Це потрібно розпізнати, бо наша вічна доля залежить від розпізнання цієї істини. Рядок на рядок сестра Вайт ототожнює пророчі характеристики першого ангела з тими самими характеристиками могутнього ангела з вісімнадцятого розділу Об'явлення.

Мені було показано, який інтерес усе Небо виявило до діла, що звершується на землі. Ісус доручив могутньому ангелу зійти й попередити мешканців землі, щоб вони приготувалися до Його другого пришестя. Коли ангел залишив присутність Ісуса на

небі, надзвичайно яскраве й славне світло йшло перед ним. Мені було сказано, що його місія — осяяти землю своєю славою та попередити людство про наближення гніву Божого. Безліч людей прийняли це світло. Деякі з них здавалися дуже урочистими, тоді як інші були радісні й захоплені. Усі, хто прийняв світло, звернули обличчя до неба й прославляли Бога. Хоч воно розливалось на всіх, дехто лише потрапив під його вплив, але щиросердно його не прийняв. Багато хто сповнився великого гніву. Служителі та народ об'єдналися з підлими й завзято противилися світлу, яке проливав могутній ангел. Але всі, хто його прийняв, відокремилися від світу й тісно об'єдналися один з одним.

"Сатана та його ангели були пильно зайняті тим, щоб відвести уми якомога більшої кількості людей від світла. Ті, хто відкинув його, залишилися в темряві. Я бачила ангела Божого, який з найглибшим інтересом спостерігав за тими, що називали себе Його народом, щоб записати характер, який вони виявляли, коли їм була представлена звістка небесного походження. І коли дуже багато з тих, хто заявляв про любов до Ісуса, відвернулися від небесної звістки зі зневагою, глузуванням і ненавистю, ангел із пергаментом у руці зробив ганебний запис. Все небо було сповнене обуренням через те, що Ісуса так знехтували ті, хто називав себе Його послідовниками." Ранні твори, 245, 246.

В уривку першому ангелові чотирнадцятого розділу Об'явлення було «доручено» «зійти й попередити мешканців землі, щоб приготувалися до Його другого пришестя», що є тим самим завданням ангела вісімнадцятого розділу Об'явлення. Місія першого ангела полягала в тому, щоб «осяяти землю своєю славою та попередити людей про прийдешній гнів Божий», і це знову ж таки місія ангела вісімнадцятого розділу Об'явлення. Ті, хто прийняли звістку, «прославили Бога», а ті, хто відкинули звістку, «залишилися в цілковитій темряві».

Даниїл і троє отроків обрали небесний раціон, а інша група їла вавилонський раціон. Наприкінці «наочного випробування» десяти днів Даниїл і його товариші прославили Бога, бо їхні обличчя виглядали повнішими та кращими, ніж у тих, хто їв вавилонський раціон. Звістка першого ангела з чотирнадцятого розділу Об'явлення у своєму визначенні вічного Євангелія охоплює всі три випробування. Перше випробування — боятися Бога, друге — віддати Йому славу, а третє — коли настає година суду. Ті, хто взяли з руки першого ангела маленьку книжечку й з'їли її, як це зображено Іваном у десятому розділі, прославили Бога на другому випробуванні й тоді були підготовлені стати на суд Навуходносора. Рядок на рядок, перше випробування 11 вересня 2001 року полягало в тому, щоб з'їсти книжечку, яка була в руці могутнього ангела. Це випробування ввело наступне, у якому мали виявитися дві категорії поклонників напередодні третього й остаточного лакмусового тесту, що просто виявляв або характер, що прославляє Бога, або характер, сповнений темряви.

Час запечатування ста сорока чотирьох тисяч — це період від 11 вересня 2001 року до скорого запровадження недільного закону у Сполучених Штатах. У той період притча про десятьох дів повториться і сповниться дослівно. Цей факт, своєю чергою, свідчить, що пророча історія другого розділу Авакума також повториться і сповниться дослівно. Це також означає, що період запечатування ста сорока чотирьох тисяч є періодом, коли

сповнення кожного пророчого видіння повторюється і здійснюється дослівно.

У час кінця в 1989 році було знято печать із сорокового вірша одинадцятого розділу книги пророка Даниїла. Вірш починається часом кінця 1798 року і завершується позначенням часу кінця 1989 року. Рядок за рядком, час кінця 1798 року узгоджується з часом кінця 1989 року. Історія сорокового вірша, що починається 1798 року і продовжується до недільного закону в сорок першому вірші, представляє історію звіра із землі (Сполучених Штатів) як шостого царства біблійного пророцтва. Два роги звіра із землі — республіканізм і протестантизм — представлені двома часами кінця.

У час запечатування ста сорока чотирьох тисяч протестантський рік сформує дві групи поклонників під час другого з трьох випробувань у межах того періоду. Одна група матиме сформований образ Христа, а інша — образ звіра. У той випробувальний період республіканський рік об'єднається з відступницьким протестантським рогом і сформує образ звіра, бо тоді протестантські церкви візьмуть під контроль державну владу. Той період часу представлений у кожному видінні Слова Божого, бо саме тут «книги Біблії сходяться і завершуються».

Другим випробуванням у тій історії є випробування образу звіра — як внутрішнє для дів, так і зовнішнє для політиків двох суперницьких політичних партій. Це випробування — те, яке ми маємо пройти «перш ніж закінчиться випробувальний час» при недільному законі, що незабаром настане. Це випробування — те, яке ми проходимо «перш ніж ми будемо запечатані». Це випробування — те, в якому «буде вирішена наша вічна доля».

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Ще одному могутньому ангелові було доручено зійти на землю. Ісус поклав йому в руку письмове послання, і коли він зійшов на землю, вигукнув: «Вавилон упав, упав». Тоді я побачила, як розчаровані знову звели очі до неба, очікуючи з вірою й надією явлення свого Господа. Але здавалося, що багато хто залишаються в стані заціпеніння, ніби спали; однак я бачила відбиток глибокого смутку на їхніх обличчях. Розчаровані з Писання зрозуміли, що вони перебувають у часі зволікання і що мають терпляче чекати виконання видіння. Ті самі свідчення, які спонукали їх шукати свого Господа в 1843 році, спонукали їх очікувати Його в 1844 році. Та я бачила, що більшість не мали тієї енергії, яка характеризувала їхню віру в 1843 році. Їхнє розчарування пригасило їхню віру. . . .

Коли служіння Ісуса в святому місці завершилося, і Він перейшов у святе святих та став перед ковчегом, що містить закон Божий, Він послав іншого могутнього ангела з третім посланням до світу. В руку ангела поклали пергамент, і, сходячи на землю в силі та величі, він проголосив страшне попередження з найжахливішою погрозою, яку коли-небудь несли людям. Це послання було призначене, щоб закликати дітей Божих бути насторожі, показавши їм годину спокуси та скорботи, що чекала на них. Сказав ангел: 'Їх буде поставлено в безпосереднє протистояння зі звіром та його образом. Їхня єдина надія на вічне життя — залишатися непохитними. Хоч їхнє життя під загрозою,

вони повинні міцно триматися істини.' Третій ангел завершує своє послання так: 'Тут терпіння святих: тут ті, що бережуть заповіді Божі та віру Ісуса.' Повторюючи ці слова, він указав на небесне святилище. Думки всіх, хто приймає це послання, спрямовуються до святого святих, де Ісус стоїть перед ковчегом, звершуючи Своє остаточне заступництво за всіх, для кого милість ще триває, і за тих, хто несвідомо порушив закон Божий. Ця спокута звершується за праведних померлих так само, як і за праведних живих. Вона охоплює всіх, хто помер, покладаючись на Христа, але, не отримавши світла щодо Божих заповідей, несвідомо згрішив, порушуючи їхні приписи. Ранні твори, 245, 255.